

Περί της βλάβης από τον ανόητο ζήλο (Αγίου Ισαάκ του Σύρου)

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Περί της βλάβης από τον ανόητο ζήλο, που νομίζεται ως θείος, και περί της βοήθειας που προέρχεται από την πραότητα και από άλλους τρόπους

(Από λεξικό) Ζήλος: Έντονη επιθυμία προς εκτέλεση έργου.

Ο ζηλωτής άνθρωπος δεν φτάνει ποτέ στην ειρήνη της διανοίας του· και όποιος είναι ξένος της ειρήνης, αυτός είναι ξένος και της χαράς· διότι εάν, όπως λένε, η ειρήνη είναι η τέλεια υγεία της διάνοιας, ο ζήλος τότε είναι ενάντιος της ειρήνης, συνεπάγεται λοιπόν, ότι όποιος έχει ανόητο ζήλο, αυτός ασθενεί μεγάλη ψυχική ασθένεια.

Άνθρωπε, εσύ που νομίζεις, ότι με τον ζήλο σου θεραπεύεις τα ξένα σφάλματα, διώχνεις την υγεία από την ψυχή σου· αν αληθινά επιθυμείς να θεραπεύσεις τους ασθενείς στην ψυχή, γνώριζε καλά, ότι οι ασθενείς και οι άρρωστοι στην ψυχή χρειάζονται περισσότερο συμπάθεια παρά επίπληξη· και πάλι, όταν εσύ δεν έχεις συμπάθεια προς τους άλλους, προξενείς στον εαυτό σου μεγάλη ψυχική βλάβη.

Οι άνθρωποι δεν κρίνουν τον ζήλο από τα είδη της σοφίας, αλλά από τις

αρρώστιες στην ψυχή, ο οποίος (ζήλος) είναι αποτελέσματα μικρής νοημοσύνης και πολλής ανοησίας. Η αρχή της σοφίας του Θεού είναι η επιείκεια και η πραότητα, η οποία (σοφία) υποφέρει τις ασθένειες των ανθρώπων, και αυτό είναι κατόρθωμα γενναίας και μεγάλης ψυχής· διότι λέει ο απόστολος Παύλος, εσείς οι δυνατοί να βαστάζετε τις ασθένειες των αδυνάτων, και να διορθώνετε τον φταίκτη με πνεύμα πραότητας· από τους καρπούς του πνεύματος λαμβάνει ο απόστολος την ειρήνη και την υπομονή. [\(περισσότερα...\)](#)